

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara suo exemplo omnes illustrat., n. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

**Ex B. Vir-
gine dñi mi-
seret ful-
gura, vo-
ces & toni-
trua, nimi-
rum exte-
ra virtus.
Et sua-
vis, ac ter-
rificas mo-
tiones
prodixit.
Luc. 1.
In Canticò
Magnifi-
cat virtu-
tes Virgi-
nis aluòt.**

STENDIMUS ex Virgine in
Caelis regnante fulgura, vo-
ces, & tonitrua existere, nūc
aliam verborum horum ex-
plicationem inuenientes, ex ip-
sa dum viveret, eadem pro-
didisse, si fulguris nomine ra-
diantes virtutes intelligen-
tur, demonstramus. Et quidem si actus, verba
que sanctissima Virginitatis, quæ in sacra Euan-
geliorum historia legantur, præsertim Canti-
cum illud Magnificat expendere velimus, in-
ueniemus profectò ex hoc diuino Throno
fulgura, voces, & tonitrua abundè processisse.
Etenim initio illius Cantici pluribus mysterijs
referatissimi in fines Deiparæ virtutes veluti
fulgura coruscant, grati videlicet in Deum
animi significatio, qua nihil sibi ex ijs, quæ in
eius laudem s. Elisabeth Spiritu sancto repleta
exclamando protulerant, tribuit; iterum o-
mnia in Deum referens, ipsum ex corde Ma-
gnificat, & laudibus efficit. Humilitas, & in de-
missio cum Deum humilitatem suam respex-
isse fatetur, sequè Dei Ancillam, cum iam Ma-
ter Domini dicitur, appellat, cum donorum suo-
rum omnium præpotentem Deum auctorem
prædicat, eiusque sanctitatem commendat.
Voces deinde ad monitiones sunt suaves, qui-
bus Deum timentibus diuinam misericordiam
à progenie in progenies affuturam proponit,
vt spem suam omnem fidenter in eum collo-
cent. Tonitrua denique, quibus superborum
mentes cocutit verba sunt, quibus commemo-
rantur diuina iudicia. Fecit, inquit, potenti-
am in brachio suo, dispersit superbos, in e corda
sua. Deposuit potentes de sede, & iterum: Et diuis-
tates dimisit inanes, &c. Quæ Gerçon super Magni-
ficat, cum mysteria, quæ in hoc sacro Deipa-
ræ Cant. continentur, perpenderet, exitimat
de eo accipi illud Psal. 45. Deus canticum nouum can-
tabo tibi in Psalterio decem chordarum Psallam tibi:
hoc enim Canticum verè nouum vide ut psalterium
esse decem chordarum, cum decem versibus con-
stet, in quo Deipara facta, in suo vtero diuini
Verbi incarnatione, ne diuina in se coalata
beneficia reticendo ingrata videretur, animi
sui exultationem declarat verbis illis diuinam
bonitatem prædicando: Magnificat anima mea
Dominum, & sequuntur, iuxta illud Psal. 65.
Venite, audite, & narrabo omnes, qui timetis
Deum, quanta fecit anima mea, nec non de Sata-
na hoste truculentissimo deuictò carmen hoc

gratulatorium suo, & totius generis humani
nomine decantant, non secus ac olim Maria
sotor Moyse demisso Pharaone, & Iuda Ho-
lofernis capite præciso, de hostibus diuina
virtute superatis, Canticum gratiarum actio-
nis Domino cecinerunt.

Bonaventura quoque in speculo B. Virg. Bona-
cap. 7. docet B. Virginem per virtutes suas cõ-
tra vitia tonare, eamque significari vult per
mare, quod virtutum omnium sit plenissima,
eisque accommodat illud 2. Paralip. 24. Tinet 2. Paral.
mare. & plenitudo eius. Hoc, inquit, plenum ma-
re audiamus contra vitia tonare, tonet contra
luxuriam, casti. autem proponendo. & dicat, Quo-
modo fecit istud, quoniam virtutem non cognoscit
net contra superbiam humilitatem sentiendo. &
dicat, Ecce Ant. Illa Domini tonet contra ingrati-
tudinem, & dicat, Magnificat anima mea Domi-
num, hæc Bonaventura. Caterùm, vt de virtu-
tibus Deiparæ, quarum consideratio est ap-
prime vitis antiquitò vbentius differamus re-
liquis omnibus, quæ in hac acceptione de voci-
bus, ac tonitruis huius throni scribi possent,
cum ea, quæ de his paulò superius cõmemo-
rauimus, satis esse videatur, circa fulgura, qui-
bus virtutes significatas diximus, diligentius
insistamus: & sanè ex Deiparæ vita, verbisque
tot, tantisque omnibus ad imitandum propo-
sita micant exempla virtutum, vt ex ea fulgura,
vbentim proficisci non immeritò dicantur,

**DEIPARA SVO EXEMPLO
omnes illustrat.**

Quare Hieronymus in prologo in Sophonis-
commentariis nonnullis ex veteri testa-
mento multis subiungit: Taceo de Anna,
& Elisabeth & ceteris Sanctis mulieribus, quarum
vultus sicut igneum clarum Mariae lumen
abscondit. & Bernardus hom. 2. super missus est, Bernar-
agens de Virgine: ipsa, inquit, est præclara &
eximia stella super hoc mare magnum & spacio-
sum necessar. o subleuata micans meritis, illustrat
exemplis. Propterea Ephraim orat. de Deip. sic
eà salutat: Auo lumẽ lucidissimũ, quo mundus
illustratur. & rursum vocat Virg. Luc. ferã, quo
etiã nomine eã appellat Cyril. Alexand. lib. de
recta fide ad Reginas, quòd exemplorum lu-
cẽ ex te proferat clarissimã, quin etiã Ephraim
iterum eã lucernam clarissimam vocat. cui
consonat illud, quod cap. 9. multorum Patru
testis

**Admoni-
tiones sua-
ves. Et ter-
rificas in
Cantico
Magnifi-
cat.**

Gerçon.

Psalm. 45.

Psalm. 65.

testimonio diximus, per candelabrum templi aureum eam figuratam, lucerna enim, seu candelabrum accensum, non tantum ardore ignis, qui est symbolum charitatis, flagrat: verum etiam lucis fulgore, qua symbolum est tum doctrinae, tum exemplorum, aliis praeiucet. Quare Methodius in hypapantem eam vocat *fideliū faciem*. Et S. Bonaventura in speculo B. Vug. cap. 3. *Maria inquit, est illuminatrix plurimorum per exempla lucidissima vita sua: ipsa est, cuius vita gloriosa lucem dedit seculo, ipsa est, cuius vita in gloria cunctas illustrat Ecclesias: ipsa enim est lucerna Ecclesia ad hoc illuminata à Deo, ut per ipsam contra tenebras mundi illuminaretur Ecclesia. Oret ergo Ecclesia, oret fidelis anima, & dicat, Quoniam tu illuminas tenebras meas. Hanc verè lucernam Dominus illuminavit plenissimè, & per hanc illuminationem tenebras animarum nostrarum fugiat, & fugavit hoc bene sentiens Bernardus ait, O Maria tu virtutum tibi inditarum magnificè exemplum ad imitationem tuam nos provocas sicq; nostram illustras, qui enim vias tuas coniectatus fuerit, non ambulat in tenebris sed habet lucem. vitz. hanc Bonaventura Quocirca rectè dicere possumus Mariam iuxta cernicæ etymologiam, sonare stellam, seu illuminatricem maris, non tantum quòd navigantes in hoc mari magno procellis exposito dirigat, sed etiam quia illustrium exemplorum fulgore coruscet, omnes que illuminat, & ad sui imitationem inuitat, ideoque Ecclesia de ea canit in quadam Antiphona. Cuius vita in gloria, ne dum priuatas personas, sed cunctas illustrat Ecclesias: & in quodam Responsorio, Cuius vita gloriosa lucem dedit seculo.*

Verum, ut hac in re ordine procedamus, primùm de virtutibus Deiparæ generatim quid Patres protulerint referamus, deinde ad aliquot ex præcipuis singillatim descendamus.

DEIPARÆ VIRTUTES
preclarissimæ,

Quod autem spectat ad primum, Virgine[m] Deiparã in omni virtutum genere claruisse cuncti Patres pleno ore testantur. Et quidem sanctus Ignatius in Epistola ad sanctum Iohannem Apostolum, rationem reddens cur vehementer expeteret videre, &

coram affari sanctissimam Virginem adhuc in terris degentem quam *Cælesti prodigium*, & *sacratissimum vocat spectaculum* eius mores, animique virtutes, quas fama acceperat, sic graphicè describit. Et quidem, inquit, notificandè eandem Matrem Dei, omnium gratiarum esse abundantem, & omnium virtutum mors Virginis, virtutis, & gratiæ fecundam, qua, ut dicunt, in persecutionibus, & afflictionibus est hilaris, in penurij, & indigentij non querula iniuriaribus grata, & modesta in re laia; iocunda, & afflictu condolei coafflicta, & subuenire non pigrescit: contra visiorum autem pestiferos constrictus in pugna fides disciprans emicet, non frustra novæ religionis, & penitentiæ est magistra, & apud fideles omnium operum pietatis ministra humilibus quidem est acuta, & aegrotis acutius humilatur, & mirum ab omnibus magnificatur. & infra, Sicut nobis à fide digno narratur, in Maria matre Iesu humana natura natura, sanctitatis Angelica sociatur. hæc S. Ignatius.

Sanctus Athanasius hom. de Deipara de eadem sic scribit. Ita quoque Spiritus sanctus descendit in Virgine[m] cum omnibus suis essentialibus virtutibus, quæ illi per rationem, principatus divini adsunt, imbuens eam in gratia, ut in omnibus gratiosa esset, atque idcirco gratia plena cognominata est, eo quod adimpletione Spiritus sancti omnis in gratijs abundaret. sic Athanasius. Eusebius Emilianus in Euangel. de Annunciatione, In adventu, inquit, Angeli sola se habebat, nec tamen sola tanto virtutum exercituum circumscripta. Chrysostomus homilia quarta in Mat. Erat, inquit, Virgo per cuncta mirabilis, cuius animam decebat ab omni esse tumultu cogitatum immunitem, quæ tantis electa est ministris mysterij Hieronymus Epistola 2a. ad Eusto. Propono tibi beatam Mariam quæ tanta exiit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur. Sophronius sermone de Assumptione, Beatam, inquit, Dei genitricem si diligentius inspicimus, nihil virtutis est, nihil speciositatis, nihil candoris gloriæ, quod ex ea non resplendeat, & idcirco bene circumdant eam flores rosarum, & lilia conallium, ut virtutibus fulorantur, & formositas decoro castitatis augeatur.

S. Ambrosius libro 2. de Virginibus, virtutes Deiparæ ex professo luculentè describit, verum, ne nimis longum faciam, aliqua tantum ex eo exceperimus. Sit vobis, inquit, tanquam in imagine descripta virginias, vitzq; beata Maria, de qua velut in speculo refusa

Method.
S. Bonav.
Ejalm. 17.
Bernard.
Offic. Eccl.
Qua agē.
Ignatius.

Athanasius
Eusebius
Emiss.
Chrysof.
Hieronymus
Sophron.
Ambrosius